

Solaris

Stanisław Lem azonos című regénye alapján írta Csernai Mihály

SZEREPLŐK:

KELVIN	20-as évei végén, 30-as évei elején járó férfi, pszichológus
SARTORIUS	30-as évei elején járó férfi, fizikus, tolószékben
SNAUT	30-as évei elején járó férfi, kibernetikus
HAREY	19 éves, Kelvin barátnője
GIBARIAN	50-es férfi, filozófus, a Solaris Állomás vezetője

ELSŐ FELVONÁS

PROLÓGUS

KELVIN Egyszer találkoztam az Istennel. Elsőre nem tudtam, hogy ő az isten. De éreztem. Valszeg így van ez, hogy mind találkozunk vele valamikor, de ha igazán odafigyelünk, csak akkor tudjuk meg, hogy ez ő volt. Mert ez nem mindig egyértelmű, hogy hogy is jelenik meg. Lehet, hogy élő csipkebokor lesz. Vagy egy szakállas bácsi. Még az is lehet, hogy Morgan Freeman-ként lép elő. Nem volt egyértelmű, de én tudtam. Tudtam, hogy ő az.

SNAUT Rám gondolsz?

KELVIN Álmaidban.

SARTORIUS Khm.

KELVIN Hogy mondod?

GIBARIAN Istennel?

KELVIN Rólad akár hihettem volna. De nem.

Nem tudtam, hogy létezik. Éreztem, de nem tudtam. Világéletemben kerestem, sose találtam. Álmodoztam róla, hogy majd egyszer. Kurva sokat álmodoztam.

GIBARIAN Tettél érte bármit?

KELVIN Találkoztam vele. Azt hittem, emberi lesz. Hogy valami megszemélyesült alak. Vagy valami érzet, ami fontos volt korábban nekem. Tudtam, hogy ha találkozom vele, tudni fogom, hogy ő az. Hogy ez az, ő az isten.

Csend. Kelvin előrébb lép.

Eszembe se jutott, hogy végül nem egy személy lesz. Nem is egy tárgy. Nem egy érzet. Hanem egy óceán.

Fényjáték. A színpadkép átáll az előadás kezdésébe.

ELSŐ JELENET

Kelvin szobája. Körben moduláris szintetizátorok és néhány növény.

SNAUT	Kész vagyok!
KELVIN	Mikor indulunk?
SNAUT	Akármikor.
KELVIN	Előtte egy sör?
SNAUT	Hozz magadnak is egyet.
KELVIN	Sartorius?
SNAUT	Majd jön. Szedi a lábát.

Röhögnek. Kelvin sört hoz.

KELVIN	Működik?
SNAUT	Működni fog.
KELVIN	Biztosan?
SNAUT	Muszáj lesz neki.
SARTORIUS	<i>(oldalról begurul egy tolószékben)</i> Futok, szaladok.
KELVIN	Emlegetett számár.
SARTORIUS	Mert ti akkor is rólam beszéltek, ha nem vagyok itt.
SNAUT	Mert sosem vagy itt.
SARTORIUS	Jöttem vagy nem?
KELVIN	Sört?
SARTORIUS	Nem vártatok meg.
KELVIN	Nem tudtuk, hogy jönni fogsz.

Csend.

SARTORIUS Mindig ott vagyok, ahol lennem kell.

SNAUT Nem tudjuk, hogy mi vár ránk.

KELVIN Elköszöntetek?

Csend.

SNAUT Kitől?

KELVIN Nem t'om. Csak megfordult a fejemben –

SNAUT Hogy?

KELVIN Hogy mi van, ha nem sikerül? Ha ott maradunk és soha nem tudunk visszajönni?

Csend.

SARTORIUS Jó ez a sör. Hideg.

Isznak.

SNAUT Ki fog derülni.

KELVIN Nem gondoltatok erre?

SNAUT Nincs kitől elköszönnöm. Mindenki itt van, akitől elköszönhetnék.

SARTORIUS Hát ez kurva romantikus.

SNAUT *(szívére mutat)* Itt. *(fejére mutat)* És itt.

KELVIN Nem féltetek. Mindkettő jön veled.

SARTORIUS Sajnos.

Csend. Isznak.

KELVIN Kolombusznak érzem magam.

SARTORIUS Mert Krisnek hívnak?

KELVIN Nem. Hóditani készülök.

SARTORIUS Vicceltem.

SNAUT Ez nem vicc, Sartorius. Kurvára hódítani megyünk. A cél, hogy találjunk egy új helyet. Hogy körbenézzünk. Hogy felfedezzük.

SARTORIUS Hogy azt is tönkrebasszuk.

KELVIN Hogy megismerjük.

SARTORIUS Nyilván.

KELVIN És te? Elköszöntél?

Csend.

SARTORIUS Hagyjuk ezt.

KELVIN Milyen érzés lesz egy új bolygó felszínére lépni?

SARTORIUS Kurva anyád.

Röhögnek. Isznak.

KELVIN Jól elfogyott.

Még egy?

SNAUT Ne igyál annyit.

KELVIN Muszáj.

SNAUT Ideges vagy?

KELVIN Kéne?

SNAUT Tuti működik.

SARTORIUS Mire várunk?

KELVIN Sikerülni fog.

Fényváltás. Csak hangokat hallunk, illetve rádiós zörejeket.

SNAUT Itt a Prométheus, a B312-es frekvenciáról, a 023-as kiberállomásból. A nevem Snaut. Megkezdjük a felszállást. Az engedély száma 3049923. A legénység létszáma 3 fő. Dr. Jacob Sartorius, fizikus; Dr. Aaron Snaut kibernetikus és Kris kelvin, pszichológus. Ő nem doktor.

KELVIN Ezt muszáj volt kiemelni.

SNAUT Célállomás: Solaris, a Tejútrendszer felé a 378 902. frekvenciakörön, 53 millió fényévre tőlünk. Várható érkezés: 11,5 óra múlva.

KELVIN De kurva sokat leszünk összezárva.

SARTORIUS El fog macskásodni a lábam.

KELVIN Hülye.

A legénység megkezdte a felszállást.

MÁSODIK JELENET

Űrhajón.

SNAUT Lékvark – dezintegrációs rátát nullára csökkenteni.

KELVIN Megvan.

SNAUT Forgatónyomaték maximumra.

SARTORIUS Csinálom –

SNAUT Katalizátort benyomni.

KELVIN Hányas fokozat?

SNAUT Négyes.

Transzformátort átkapcsolom. Holospektrumokat beáztatni.¹

SARTORIUS Már akkor kész volt, mikor még ki sem találtad.

¹ konverter – ki/be | üzemanyag szint – érték | radion-sugárzás – érték | kontrollirányzék készenlét | rádióhullám – szinkronizálva stb.

SNAUT Stabilizálom még a reaktorokat, kommunikációs csatornákat ellenőrizze valaki.

SARTORIUS *(rádióba, röhög)* Halló, halló, itt két doktor és egy civil a Prométheus űrhajóról.

KELVIN Baszódj meg.

SARTORIUS A civil azt üzeni, hogy baszódjatok meg odalent.

KELVIN Idefent.

SARTORIUS 504-es kód! Fent kell megbaszódni.

Röhögnek.

SNAUT Na, uraim. Repülünk.

KELVIN El se hiszem. Végre.

SARTORIUS Uraim, most, hogy egy éves előkészület után egy ismeretlen bolygó felé tartunk, javaslok egy koccintást.

KELVIN Javaslat elfogadva. Kulacsok.

Kelvin elővesz három űrkulacsot. A két másik férfi vigyorog.

SNAUT Milyen nedűt iszunk?

KELVIN Plazmakoktél.

SARTORIUS Plazmakoktél. Frappáns.

SNAUT Jó, én csak egyet, mert valakinek figyelnie kell a látóhatárt.

SARTORIUS *(röhög)* Látóhatár –

KELVIN Nem is látni semmit. A nagy semmi felé tartunk.

SNAUT Örülök, hogy ennyire értetek hozzá.

Koccintanak.

KELVIN Nekem szendvicsem is van.

SARTORIUS Hát ez kurvajó.

SNAUT Komolyan? Eljössz otthonról többmillió fényévyire, tartunk egy kibaszott idegen bolygó felé, te meg ugyanazt a sonkás szendvicset zabálsz, mintha csak átugranánk a szomszéd városba –

KELVIN Szeretem a szendvicset.

SARTORIUS Imádom ezt a csávót. Mindig meg tud lepni.

KELVIN Hagyjatok már –

SNAUT Ne érts félre. Tök jó.

KELVIN Csomagoltam nektek is.

Snaut és Sartorius egymásra néz, röhögnek.

SARTORIUS Hát ez kurva jó.

SNAUT Vegetáriánus vagyok, nem szeretem a sonkát.

KELVIN Tudom. A tiéd uborkás.

Hangosan röhögnek. Megszólal egy riasztó, fények világítanak.

SNAUT Basszameg.

KELVIN Mi van? Mi történt?

SNAUT Destabilizálódott a kettes reaktor, nő az oxigénnyomás.

KELVIN Felkapcsolom a levegőtisztítót.

SARTORIUS Megnézem a kerozinmérőt.

SNAUT Köszönöm, fiúk. Csodásak vagytok.

A fiúk különböző moduláris szintetizátorokat kezdenek összedugdosni. A futurisztikus zenére a három férfi a korábban mondott mondatokat kiabálja egymásnak. Az etüd végén sötét van a színpadon.

HARMADIK JELENET

A moduláris szintetizátor által gerjesztett zene óriási hangerőn szól, majd hirtelen elhallgat. Hirtelen félhomály. Középen egy forgószék, benne Gibarian ül, háttal a közönségnek. Velőtrázó üvöltés rázza meg a teret, aztán néma csend. A félhomály kicsit világosabb lesz, a tér jobb szélén Snaut fekszik, mozdulatlanul. Hirtelen felriad.

SNAUT Hahó! Fiúk! Kelvin! Sartorius! Mi a fasz van? *(körbenéz, közben vizsgálgatja magát.)* Hé! Kris! Jacob! Merre vagytok? Fiúk, ez nem vicces!

KELVIN *(jön)* Mit üvöltöztöl? Semmi baj. Jól vagyunk.

SNAUT Valami történt.

KELVIN Ráparáztál kicsit. Minden rendben. Beverted a fejed. De nyugalom. Kézben tartottuk az ügyet.

SNAUT Kézben?

KELVIN Ismert okok miatt lábban nemigen tudtuk.

Snaut elmosolyodik. Érkezik Sartorius.

SNAUT Sartorius! Jól vagy?

SARTORIUS Kicsattanok.

SNAUT De mi történt?

SARTORIUS Kicsit rázós volt az út.

KELVIN Felesleges ráparázni.

SARTORIUS Kicsit nehezen, de ideértünk.

KELVIN Mintha kisiklottunk volna egy vonattal.

SARTORIUS Ja, egy kurva nagy és repülő vonattal.

SNAUT Faszom a hasonlaidba, Kelvin.

SARTORIUS Bölcsész a srác, nem tehet róla.

Csend.

SNAUT De hol vagyunk?

SARTORIUS Solaris Űrállomás.

SNAUT Ez a Solaris?

KELVIN Hallottál róla valaha?

SNAUT Elég sokat. Beszéltünk róla az egyetemi kutatócsoporttal.

SARTORIUS Izgalmas helynek tűnik.

KELVIN Ja. Nem túl nagy bolygó, de két Nap van.

SNAUT Tudom. Tisztában vagyok vele.

KELVIN Helyileg ez hol van?

SNAUT Valahol az általunk ismert galaxis szélén lehetünk. Ezen túl a nagy bűdös semmi van.

KELVIN A nagy bűdös semmi.

SARTORIUS Az elég jól hangzik.

SNAUT Én nagyon régóta készülök ide.

KELVIN Ide?

SARTORIUS Elég sivár helyre hoztál minket.

SNAUT Tulajdonképpen a segítségeteket akartam kérni.

Csend.

KELVIN Azt mondtad, kutatni akarsz.

SNAUT Lényegében azt akarok.

SARTORIUS Semmi műszert nem hoztam.

SNAUT A műszerek adva vannak.

KELVIN Sose hallottam erről a bolygóról. Mi is volt a neve? Solten? Soltain?

SARTORIUS Solaris.

KELVIN Remek hír.

SNAUT Nem véletlen, hogy nem hallottál róla, Kelvin.

Csend.

KELVIN Hogy érted ezt? Hm? (*Csend.*) Snaut!

SNAUT Nem könnyű ezt elmagyarázni.

SARTORIUS Annyira nekem nem tűnik bonyolultnak.

SNAUT A kutatócsoporttal egy darabig tudtuk tartani a kapcsolatot az itteniekkel. A Solarison. Sőt. Tulajdonképpen amíg az egyetemen voltam, szinte végig tudtuk tartani.

KELVIN Szinte?

SNAUT Nem tudjuk, mi történhetett. Egy hete, talán kettő – megszakadt minden kapcsolat.

Csend.

SARTORIUS Kicsit átbaszva érzem magam.

SNAUT De miért? Azt ígértem, hogy elhozlak titeket egy bolygóra és kutathattok. Felfedezhettek. Ezt akartátok, nem?

KELVIN De ezt nem mi választottuk, Snaut.

SARTORIUS Ráadásul mit kutassak? Nincs ezen a bolygón semmi.

KELVIN Bármit is találunk, nem tudjuk megosztani senkivel, mert nincs kapcsolatunk a földiekkel.

SNAUT Tudom – tudom. Érzem, hogy itt valami történt. Muszáj megtudnom, hogy micsoda.

KELVIN De kurva önző tudsz lenni, Snaut. Kimondhatatlanul örülök, hogy végre, fel tudok fedezni egy bolygót, amin az égvilágon semmi nincs.

SNAUT Izgalmasabb ez, mint gondolnád.

SARTORIUS Nagyon izgalmasnak tűnnek ezek az összevissza álló kapcsolók, meg az a bűdös, szúrós priccs, amit ágynak képesek nevezni.

SNAUT Mit mondasz?

SARTORIUS Amíg te itt az óbégatással voltál elfoglalva, kicsit körbenéztem.

KELVIN Az ablakból se tűnik izgalmasnak, ami itt van. Csak kráterek meg valami lávaszerű folyam.

SNAUT Az a lávaszerű folyam egy óceán, Kelvin.

KELVIN Nem értek a szakterminusokhoz.

SNAUT Az lehet. De neked például kifejezetten izgalmas lehet az óceán.

KELVIN Baszódj meg, Snaut. Pszichológus vagyok, nem ökológus.

SNAUT Hidd el nekem, hogy lesz mit kutatnod rajta.

SARTORIUS Jó, nekem ez sok, én elindulok.

SNAUT Hova méysz?

SARTORIUS Fáradt vagyok, bazmeg. *(elindul, de mikor megfordul, meglátja a széket és a benne ülő Gibariant.)* Nézd már, vendéglátónk is van.

KELVIN Észre se vettük.

SARTORIUS Jó napot.

Nincs válasz.

SNAUT Ki ez?

KELVIN Mittudomén.

SARTORIUS Alszik.

KELVIN Biztos ez?

SARTORIUS *(röhög)* Irigylem a csókát, ha ebben a hangzavarban ilyen mélyen tud aludni.

Sartorius röhög. Kelvin meglöki a forgóséket, ami megfordul. Gibarian holtteste ül a széken, erei átvágva, kezében egy penge. A három férfi megtántorodik.

KELVIN Jézusom!

SARTORIUS Ki a tököm ez?

SNAUT *(lefagyva, hebeg)* Gibarian!

Sötét.

NEGYESDIK JELENET

Kelvin egy dobozból pakol ki jegyzetfüzeteket és egyéb papírokat. Érkezik Sartorius, kezében irattömeggel.

SARTORIUS Találtál valamit?

KELVIN Semmi újat.

SARTORIUS Nem tudom, mit kellene csinálnunk.

KELVIN Mire gondolsz?

SARTORIUS Az öreg – ez a Gibarian – telejegyzetelt egy egész füzetet, hogy éppen min dolgozott.

KELVIN Naés?

SARTORIUS Aggódok.

KELVIN Miért?

SARTORIUS Leginkább azért, amit láttunk. Vagy neked nem furcsa ez? Itt ez a szerencsétlen, lejegyzett mindent, minden kísérletet, amin dolgozott, egészen tíz nappal ezelőttig –

KELVIN Igen –

SARTORIUS Itt ez a szorgalmas, mindenre elszánt tudós, aki mindent, de tényleg, látszólag *mindent* megtett, amit tudott. Aztán hirtelen megszakad a jegyzetelésben, és tíz nappal később rátalálunk, felvágott erekkel.

KELVIN Jó, ha így mondod, tényleg furcsa.

SARTORIUS Miért, te talán máshogy látod?

KELVIN Nézd. Ha már Snaut belerángatott minket ebbe a helyzetbe – ő ismeri ezt a csávót. Valószínűleg meg is bízik benne, máskülönben nem hozott volna minket ide.

SARTORIUS Tehát –

KELVIN Tehát azt mondom, semmi okunk arra, hogy ne folytassuk, amit elkezdett.

SARTORIUS *(letérdel Kelvin mellé)* Ez a jegyzet itt arról szól, hogy tíz nappal ezelőtt nagy mennyiségű sugárzást irányított, egyenesen az óceán felé.

KELVIN És?

SARTORIUS Ez iszonyatos mennyiségű sugár. Nem tudhatjuk, milyen következménye lesz.

KELVIN Talán attól félsz, mi is így végezzük?

Sartorius nem válaszol.

Nézd, Sartorius. Nem tudjuk, ki volt ez a faszi. Nem tudjuk, mi nyomta a lelkét. De nézz ránk. Mi itt vagyunk egymásnak. Hárman. Gondolj bele, heteket, vagy ki tudja, hónapokat töltött itt egyedül. Én is belehülyülnék a magányba.

SARTORIUS Hol van Snaut?

KELVIN A kabinjában.

SARTORIUS Kezdek aggódni érte.

KELVIN Mióta meglátta az öreget itt, ki se jön onnan.

SARTORIUS Itt vagyunk egymásnak, ugye?

KELVIN Nincs okunk arra, hogy ne folytassuk, amit elkezdett. Már csak az emléke miatt sem.

SARTORIUS Igazad lehet.

Sartorius elindul.

KELVIN Hova mész?

SARTORIUS Megkeresem Snautot.

Sartorius távozóban. Kelvin utána szól.

KELVIN Sartorius.

SARTORIUS Mi van?

KELVIN Vigyázz magadra.

SARTORIUS *(elmosolyodik)* Csak a kabinig megyek. Nem lesz baj.

Sartorius távozik. Kelvin egy kis ideig néz utána, aztán lázasan tovább keresgél.

ÖTÖDIK JELENET

Éjszaka, félhomály. Kelvin jön ki a közös helyiségbe. Meglátja a földön törökülésben ülő Snautot, megretten.

SNAUT Ne félj. Csak én vagyok.

KELVIN Mióta megérkeztünk, nem láttalak. Hogy vagy?

SNAUT Gibarianra gondolok.

KELVIN És? Mire jutottál?

SNAUT Aggaszt engem, hogy nem maradt utána semmi. Mikor a naplója megszakad – azóta nem tudtunk a Földről sem kapcsolatba lépni vele.

KELVIN Engem mondjuk az sem nyugtat meg, hogy öngyilkos lett.

Csend.

SNAUT Át akarom kutatni a kabinját.

KELVIN Biztos vagy ebben? Mi Sartoriussal már –

SNAUT Tudom, Kelvin, és nagyon jó munkát végeztetek. De én ismertem az öreget. Talán én találok valamit, amit ti nem.

KELVIN Mit csináltál itt az elmúlt napban?

SNAUT Gyászoltam. És rettegtem. Leginkább rettegtem.

KELVIN Szerinted kell félnünk valamitől?

SNAUT Nem tudom. *(Csend.)* Aproó, te mit keresel idekint ilyenkor?

KELVIN Nem tudok aludni.

SNAUT Nem?

KELVIN Az arca jár a fejemben.

SNAUT Mármint?

KELVIN Gibarian arca. Félelem tükröződött az arcán.

SNAUT Naés?

KELVIN Nem tudom, nekem furcsa. Mitől ijedhetett meg, még a halála pillanatában is?

SNAUT Gondolom, azért öngyilkosnak lenni nem könnyű.

KELVIN Nem, persze. De gondolj csak bele. Itt élsz, egyedül. Valami miatt azt érzed, elvennéd magadtól az életedet. Felvágod az ereidet, érzed, ahogy folyik a véred, és megnyugszol. Vagy felzaklat. Esetleg bánod, hogy megtetted és büntudatod van. De mitől félsz vajon?

SNAUT Félni mindig lehet. Miért ne félhetne az öngyilkosság pillanatában is?

KELVIN Segítek neked holnap átkutatni a kabint. Hátha ketten többre megyünk.

SNAUT És Sartorius?

KELVIN Elmentem a szobája előtt. Hortyog.

SNAUT Szerintem ez még csak a kezdet, Kelvin.

KELVIN Hogy?

SNAUT Valami történt ezen az állomáson. S én meg akarom tudni, hogy mi az.

KELVIN Holnap megtudjuk.

SNAUT Holnap.

KELVIN Holnap.

HATODIK JELENET

Álomszerű kép. Oldalról füst. Sejtelmes zene. Hátról megvilágítva felbukkan Gibarian sziluettje. Gibarian előrelép, körbenéz. Mosolyog.

Elővesz egy cigarettát. Rágyújt.

GIBARIAN Solaris. Egy bolygó, valahol az ismert Naprendszer legtávolabbi zugában. Ha itt kinézel az ablakon, csak a semmi van. A légüres tér, az óriás semmiség. Közel s távol semmi és senki nincs. Csak a bolygó, és az azt átszelő, óriási óceán. Körbeöleli ezt az állomást. A Solaris Állomást. És ez az óceán, én mondom, az egyik legkülönlegesebb dolog, amit valaha láttam. Mi, szolaristák, akik időnként idemerészkedünk, általában három fős csoportokban váltjuk egymást.

SNAUT Ez még csak a második éjszakánk itt, Kelvin. Ne paráztass folyton.

KELVIN Ha te az első éjszaka úgy üvöltesz, mint a fábaszorult, akkor szerinted én paráztatlak?

SNAUT Jó. Na. Ne haragudj.

KELVIN Álmodtál valamit? *(Csend.)* Hm? *(Csend.)* Gibarianról?

SNAUT Furcsa volt. Az elején beszélt a Solarisról – a helyről, ahol vagyunk. Az óceánról. De aztán – aztán másról kezdett el beszélni, és a végén mögötte – mögötte –

KELVIN Mi? Mi történt mögötte? Snaut!

SNAUT Nem tudom. Nem vagyok benne biztos. Egy nőt láttam.

KELVIN Egy nőt? Milyen nőt?

SNAUT Egy – fekete bőrű nőt.

KELVIN Ki az?

SNAUT Nem tudom. Sose láttam előtte. Olyan, mintha – olyan, mintha ismerte volna Gibariant.

KELVIN Snaut, egész nap az állomással ismerkedtünk, köszönhetően a hülye magánakciódnak, hogy nem szóltál előre –

SNAUT Ezerszer is bocsánatot fogok kérni érte –

KELVIN – hidd el nekem, feltűnt volna, ha van egy fekete nő az állomáson.

SNAUT Biztos ez?

KELVIN Nem olyan nagy hely ez. Nem könnyű elbújni.

SNAUT Igazad lehet. De akkor mit jelenthet ez?

KELVIN Nem tudom. Talán – *(Elcsuklik a hangja.)*

SNAUT Mire gondolsz, Kelvin?

KELVIN Ugyanarra gondolunk.

Csend.

SNAUT Lehet, hogy – lehet, hogy a nőnek köze van Gibarian halálához?

NYOLCADIK JELENET

SARTORIUS Készen álltok?

SNAUT Nem.

KELVIN Talán.

SARTORIUS Jó, ezt igennek veszem.

KELVIN Nem tudom, pontosan mire mondok igent.

SARTORIUS Ezt meg se hallottam.

SNAUT Hajrá. Gyerünk.

SARTORIUS Akkor, besugárzásra felkészülni.

KELVIN Várj – mi van, ha nem sikerül?

SARTORIUS Mire gondolsz?

KELVIN Gibarian belehalt.

SARTORIUS Gibarian nem a sugárzásba halt bele, hanem a pengébe, amivel átvágta az ereit, Kelvin. Remélem, ezt nem kell megmagyaráznom, anatómiailag.

KELVIN Nem igénylem

SARTORIUS Elolvastam Gibarian naplóját. Tüzetesen végigolvastam. A levezetései alapján ez az egyetlen reális esélyünk arra, hogy megérthessük az óceán működési mechanizmusait –

SNAUT Ti fizikusok annyira nyakatekerten tudtok fogalmazni –

KELVIN Felét se érteni.

SARTORIUS Bízbatok bennem.

KELVIN Hát ez az.

SNAUT Ne kérj lehetetlent.

SARTORIUS Na –

KELVIN Akkor, hajrá.

SARTORIUS Ha nem halunk bele, azzal csak szolgálatot teszünk a tudománynak.

SNAUT És ha belehalunk?

SARTORIUS Akkor – akkor végülis mindegy, nem?

Sartorius megnyom egy gombot. Rengés rázza meg az állomást, hangos sípolás, aztán csend és sötét.

SNAUT Ennyi?

SARTORIUS Mit vártál?

KELVIN Nem haltunk meg.

SNAUT Vagy ha igen, akkor egyszerre.

SARTORIUS Bízbatok a sántában.

KELVIN Ha még csak sánta lennél –

SNAUT Elment az áram vagy mi van?

SARTORIUS Csak néhány perc. Nem lesz baj.

KELVIN Ha te mondod –

SNAUT Gibarian a sugárzás után nem írt többet naplót.

KELVIN És a Földdel sem kommunikált többet.

SARTORIUS Uraim, azért vagyunk itt, hogy meghaladjuk Gibariant ezen a téren.

SNAUT Meghaladni Gibariant –

SARTORIUS Én például most visszaszaladok a kabinomba és kiegészítem Gibarian feljegyzéseit.

KELVIN Csak ne gyorsan szaladj, el ne ess.

SARTORIUS Itt találkozunk két óra múlva, mit szóltok? Addig figyeljétek az óceán reakcióit.

SNAUT Felőlem.

KELVIN Nincs is annál jobb, mint egy ilyen óriási, kiismerhetetlen izét nézegetni egész álló nap –

SARTORIUS Gúnyolódjatok csak. Én addig szolgálom a tudományt.

KELVIN Na persze.

A fény visszajön, Kelvin és Snaut a színen. Biccentenek egymás felé, aztán elfoglalják a megfigyelőhelyeiket.

KILENCEDIK JELENET

Kelvin az ágyában. Hátról megvilágítva, mint egy jelenés vagy egy angyal, érkezik Harey. Leül Kelvin ágyához, mosolyog. Közel hajol az alvó Kelvinhez, megsimogatja. Kelvin felriad, ránéz.

KELVIN A picsába.

Megrázza magát. Harey továbbra is az ágy végéről mosolyog.

Hé!

Harey bizonytalanul közelebb húzódik. Kelvin kipattan az ágyból.

Hozzám ne érh. A picsába. Mi ez?

Kelvin hátrálni kezd a szoba fala felé. Harey feláll, rámosolyog.

HAREY Szia, Kelvin.

KELVIN A fenébe.

HAREY Mi a baj? Nem örülsz nekem?

KELVIN *(maga elé)* Jó, rendben, Kris, semmi probléma. Ez csak egy álom, úgyhogy nyugodj meg.

HAREY Álom?

KELVIN Gondolom. Nem lehet más.

HAREY Álom?

Harey megsimítja Kelvin arcát. Kelvin összerezzen.

KELVIN Mit csinálsz itt?

HAREY Jöttem hozzád.

KELVIN Hozzám?

HAREY Igen. Jó veled. Azt hiszem. Semmi baj, Kelvin. Lassan feljön a Nap.

KELVIN A Nap – persze. Melyik Nap?

HAREY Igaz is. Hiszen itt mindig van egy Nap.

KELVIN Mindjárt felkelek.

HAREY Semmi baj, Kelvin. Semmi baj.

Harey közelebb húzódik Kevinhez, ad neki egy puszit az arcára.

KELVIN Látogatóba jöttél?

HAREY Nem tudhatom.

KELVIN Mit akarsz tőlem?

HAREY Semmit.

KELVIN A picsába.

HAREY Miért mondogatod ezt? Olyan csúnya szokás. Káromkodni.

KELVIN Hogy kerültél ide?

HAREY Baj, hogy itt vagyok? *(Nincs válasz.)* El is mehetek. De nem akarok.

KELVIN Nem – mi az, hogy nem akarsz?

HAREY Csak jöttem, és kész. Most itt vagyok. Mint valami nyúl.

KELVIN Nyúl?

HAREY Jaj már, hát nem emlékszel? Igaz is, jó régen volt.

KELVIN Milyen nyúlról beszélsz?

HAREY A cirkuszban. Akit az a bűvész húzott elő. Tudod, hiszen láttuk.

Kelvin nyel egyet. Ijedtében szaladgálni, kiabálni kezd.

KELVIN Fiúk, ez nagyon nem vicces, halljátok? Nem tudom, mi ez, de hagyjátok abba.

HAREY Milyen fiúk?

KELVIN Na jó, vicces volt, meg sokkoló, de mostmár hagyjátok.

HAREY Snaut? Sartorius?

Kelvin lefagy.

KELVIN Te honnan ismered őket?

HAREY Itt laknak ők is. Gondolom.

KELVIN *(magának)* Ez nem normális.

HAREY Micsoda? *(Kelvin nem válaszol.)* Mi nem normális?

KELVIN Ez. Ez az egész, ez nem normális, Harey. Neked – neked nem kéne itt lenned. Hogy kerülsz ide?

HAREY Nem tudom. Csak jöttem.

KELVIN Jöttél.

HAREY Hiányoztál.

KELVIN Harey – figyelj rám. Nem tudom, hogy kerülsz ide. Nem tudom, hogy miért és ki által. Vagy hogy a fiúk hogy csinálták ezt. Azt biztosan tudom, hogy nem kéne itt lenned. Nem kéne – nem kéne lenned.

HAREY Hogy érted ezt?

KELVIN Honnan emlékszel arra a bűvészre, hm? A nyúlra?

HAREY A cirkuszban –

KELVIN A cirkuszban az unokahúgommal voltam. Anitával, a nyolcadik születésnapján. Azután született, hogy te –

HAREY Én?

KELVIN És Snaut? Sartorius? Én is csak néhány éve ismerem őket –

Kelvin könnyezni kezd.

HAREY Jaj – drágám. Ne. Ne haragudj. Megbántottalak?

KELVIN Nem kéne itt lenned.

HAREY Tudom, de itt vagyok. Mi a baj ezzel?

KELVIN Az, Harey, hogy a karjaimban haltál meg tíz évvel ezelőtt, és – ez most – na. Érted.

Harey értetlenül néz.

HAREY Meghaltam?

KELVIN Meg. És nem tudom, hogy mi ez most, mert nem, nem álmodlak és tényleg itt vagy, de ez minden, csak nem normális.

HAREY Én normális vagyok.

KELVIN Persze. Hogyne. Hm. *(elkezd keresgélni a szobában. Hirtelen ötlettől vezérelve kinyit egy orvosi/elsősegély táskát.)* Nem – nem vagy szomjas, kicsikém?

HAREY Hogy?

KELVIN De igen – de. Biztosan – biztosan megszomjaztál. A hosszú úton. Idefelé.
(kever valamit egy pohárba, aztán átnyújtja.) Idd meg.

HAREY De én nem –

KELVIN Idd meg, amíg szépen mondom.

HAREY Megbántottalak – ?

KELVIN Nem, dehogy. Idd meg szépen.

Harey elveszi Kelvin kezéből az italt és meghúzza. Elmosolyodik. Kelvin leül a földre, a falnak támaszkodik. Harey leül mellé.

Jól vagy?

HAREY A lehető legjobban. Olyan jó veled itt.

Kelvin elmosolyodik. Harey Kelvin ölébe ereszkedik.

KELVIN Álmos vagy?

HAREY Csak egy kicsit.

KELVIN Aludj nyugodtan. (Harey befekszik Kelvin ölébe.) Mi a fene történt itt?
(lassan elbóbiskol. Ahogy felkel, ránéz Harey-ra, aki lassan kinyitja a szemét.) Jót aludtál?

HAREY Nagyon jó volt, Kelvin. Furcsa. Elálmosított az italod.

KELVIN A fenébe.

HAREY Baj, hogy aludtam?

KELVIN Nem. Nem – dehogy baj. Gyere. Megmutatom neked az állomást.

Felállnak, Kelvin elindul a szekrénye felé.

Adok neked munkaruhát. Mégsem lehetsz itt a saját ruhádban –

HAREY Egészen megszerettem.

KELVIN Tudom, tudom. Szeretem rajtad.

HAREY Tőled kaptam.

KELVIN Tudom.

HAREY Van ehhez hasonló?

KELVIN Nem hiszem. Ezek csak ilyen unalmas kezeslábasok. Vetkőzz le.

HAREY Mi?

KELVIN Vedd le, ami rajtad van. Vedd át ezt. Tessék.

Harey egy pillanatra lefagy.

HAREY Nem tudok.

KELVIN Mit nem tudsz?

HAREY Nézd.

KELVIN Mi a – ? Ezt nem lehet levenni?

HAREY Nem tudom.

Kelvin egy kést hoz. Egy pillanatra úgy tűnik, mintha le akarná szűrni Harey-t, aztán csak levágja róla a ruhát.

Köszönöm.

KELVIN Vedd fel ezt.

Kelvin a lányról levágott ruhát egy elöl lévő fogasra akasztja. Közben Harey felöltözik.

HAREY Kész vagyok.

KELVIN Remek hír.

HAREY Hova megyünk?

KELVIN Csak gyere velem.

HAREY Hova megyünk?

KELVIN Meglepetés.

HAREY Meglepetés?

KELVIN Túrázunk egyet. Odakint.

Kelvin a rakétához viszi Harey-t. Harey megtorpan.

HAREY Félek.

KELVIN Nem kell. Csak ülj be.

HAREY Inkább utánad.

KELVIN Ne csináld már. Ülj be. Jövök én is. Csak előkészíték itt kint mindent.

HAREY De jössz, ugye?

KELVIN Jövök.

HAREY Kisujjeskü?

KELVIN Kisujjeskü.

*Harey elmosolyodik, és beszáll a kapszulába. Kelvin gyorsan megnyom néhány gombot.
Robbanás.*

Mi a fene volt ez?

Kelvin elrohan. Félfhomály. A rohanó és kiabáló Snautot hallani, majd újabb robbanás.

Kis idő múlva Sartorius kerekesszékét hallani, majd heves gombnyomkodás, újabb robbanás.

Sötét.

TIZEDIK JELENET

Snaut kabinja. Snaut a falnál ül, lihegve. Dörömbölés az ajtón.

SNAUT *(kikiabál)* Menj innen! Takarodj! Mit akarsz tőlem?

KELVIN *(kintről)* Snaut! Snaut! Én vagyok az. Kelvin.

SNAUT Kelvin?

KELVIN Engedj be.

SNAUT Biztos te vagy?

KELVIN Ki a fene lennék? Engedj be. Kérlek. Fontos.

Snaut lassan feláll, kireteszeli az ajtót. Kelvin szinte beesik.

Snaut!

SNAUT Kelvin?

KELVIN Hova hoztál? Mi volt ez?

SNAUT Lassíts, Kris! Lassíts.

KELVIN Tudni akarom, hogy mi ez az egész.

SNAUT Ül le.

KELVIN Megmérgeztem, Snaut. És nem halt meg. Felébredt, rám mosolygott. Nem tehettem mást. Mi ez az egész?

SNAUT Nyugodj meg, Kelvin. Nyugodj meg egy pillanatra.

KELVIN Nem tudok megnyugodni, Kelvin, amikor a halott csajom egyszer csak ott ül az ágyam végén, és nem álmodom, nem, azt hiszem, hogy álom, de megérint, megcsókol és mikor megmérgezem –

SNAUT Tudom. Ugyanez történt velem is.

Csend.

KELVIN Hogy – hogy érted, hogy veled is? Mi történt?

SNAUT Azt hiszem, a besugárzás miatt.

KELVIN Mi? Mi történt a besugárzás miatt? *(Snaut nem válaszol.)* Snaut! Kérdeztem valamit. Mi történt a besugárzás miatt?

SNAUT Én sem értem teljesen, Kelvin. Én is azt csináltam, amit te. Csak kicsit – drasztikusabban.

KELVIN Hogy értve?

SNAUT Felkavart, hogy itt van, érted? Nem tehettem mást.

KELVIN Mit csináltál?

SNAUT Nekiestem. A tükörhöz vertem a fejét. Be is tört, nézd csak.

KELVIN Nekiestél?

SNAUT Mondom. Gondolom, nem kellett volna. Hiábavaló. Nem vérzett, érted? Egyedül az én kezem volt véres a szilánktól, de ő – nem.

KELVIN És utána?

SNAUT Azt tettem, amit tennem kellett. Elküldtem.

KELVIN Elküldted?

SNAUT Beraktam az egyik kapszulába odakint. Kilóttam. Már valahol itt kering a két Nappal együtt.

KELVIN Ki volt az? *(Snaut nem válaszol.)* Ki volt az, Snaut?

SNAUT *(felcsattan)* Ezt én se feszegettem, Kelvin. Valaki. Egy ember. A múltból.

Snaut elhallgat.

KELVIN Szeretted? *(Snaut nem válaszol.)* Minek hoztál minket ide?

SNAUT Nem tudtam, hogy ez lesz.

KELVIN Te tudtad, hogy ez lesz.

SNAUT Honnan tudtam volna?

KELVIN Vége van? Jönni fognak még?

SNAUT Nem tudom.

KELVIN Nem tudod?

SNAUT Csak sejtéseim vannak. Azt hiszem, hogy igen. Hogy jönni fognak, Kelvin, és velünk is maradnak, amíg csak akarnak. Nem fogjuk tudni lerázni őket.

KELVIN Miért vagy ebben olyan biztos?

SNAUT Nem tehettem mást. Beraktam abba a kapszulába, kilőttem, de aztán – valami nyugtalanság fogott el.

KELVIN Sartoriusról tudsz valamit?

SNAUT Ne faggass már, Kelvin. Nem vagy nyomozó.

KELVIN Nem. Nem vagyok nyomozó, de a végére akarok járni ennek.

SNAUT Attól tartok, ezt nem lehet csak úgy megfejteni.

KELVIN Nem?

SNAUT Te pszichológus vagy, ugye, Kelvin? Találkozhattál már ilyennel korábban. Tudod – gyarló ember az, akinek vannak mocskos vágyai? Amit szégyell? Amitől nem tud szabadulni, amit ha megszerez, imádja, de közben megszabadulna tőle? Gyarló az ilyen?

KELVIN Nem tudom.

SNAUT Merthogy szerintem nem az.

KELVIN Mit mondasz?

SNAUT Hogy miért vagyunk itt, ezt kérdezted. Hát miért mennek az emberek távoli helyekre? Ha felülsz a buszra, és elindulsz, magad mögött hagyva a világot, akkor mit találsz? A nagy semmit, Kelvin. De pár óra után, maximum néhány nap – keresni akarsz majd valamit. Akármit. Kapcsolatot. Civilizációt. Akármit, ami emlékeztet arra, ahonnan jöttél.

KELVIN A honvágyról beszélsz?

SNAUT Nem. Nem a honvágyról beszélek. Arról, hogy az ember kapcsolódik.

KELVIN Hát, ez baromi eredeti –

SNAUT Hogy itt vagyunk az űrben, és miért? Nem azért, hogy felfedezzük. Nem. Nem azért, hogy kísérletezzünk, Kelvin, nem. Hogy meghódítsuk? Ugyanmár. A Föld miatt vagyunk itt. Ki akarjuk terjeszteni a Földet, érted? Azt akarjuk, hogy a földi kapcsolataink kiterjedjenek idáig. Nyavalyát kellene nekünk másfajta világok. Tükröket akarunk ! Mihez kezdenénk másfajta világokkal ? Elég nekünk a magunké, az is a torkunkon akadt. Saját eszményített képünket keressük, hogy az egyik bolygón legyen a miénknél fejlettebb civilizáció, a másikon a mi primitív múltunk hasonmása. Csakhogy a tükörből olyasmi néz vissza, amit nem fogadunk el, amit kikérünk magunknak. Pedig nemcsak hamvas erényeket hoztunk magunkkal a Földről, nem az Ember hősi szobrát pakoltuk űrhajóba ! Úgy jöttünk, szőröstül-bőröstül, amilyenek vagyunk, és mikor a másik fél elénk tárja az igazságot, azt a részét, amiről nem szoktunk beszélni, akkor kapálózunk!

KELVIN Te miről beszélsz, Snaut?

SNAUT Én magunkról beszélek, Kelvin. Rólad és rólam. Te miért jöttél el idáig?

KELVIN Jó bulinak tűnt – az űrben. Barátokkal.

SNAUT Nem inkább felejteni jöttél valamit? Vagy azt gondolni, hogy majd itt találsz egy bolygót, ahol szembejön veled pár idegen entitás vagy mittudomén, fotózkodsz velük és büszkélkedsz, nem? Hát, megkaptuk. Itt vannak az idegenek előttünk. Nesze neked kapcsolat.

KELVIN Miért hoztál minket ide?

SNAUT Szükségem volt arra, hogy itt legyek. Hogy megfejtsem, hogy mi a Solaris, és tudtam, hogy egyedül nem bírnám.

KELVIN Kihasználtál minket, Snaut.

SNAUT Sajnálom.

KELVIN Én nem dönthettem.

SNAUT Valójában pedig de. Mind dönthettünk. Te is hazamehetsz, ha úgy tetszik. Csak nyugodtan. Ha nem akarsz megfejtetni ezt az egészet. Ha nem akarsz felfedezni egy kibaszott bolygót vagy meghódítani, bánom is én. Menj, ha téged nem érdekel.

KELVIN Engem Harey nem hagy nyugodni.

SNAUT Tehát így hívják. Harey. *(Csend.)* Hogyan halt meg?

KELVIN Magára maradt.

SNAUT Elhagytad?

KELVIN Azt mondtam neki, hogy csak fenyegetőzik, amikor a tőről beszélt.

Csend.

SNAUT Öngyilkosság. Az érdekes. Na, az például egy döntés.

KELVIN Életem egyik legrosszabbja. Hogy hagytam.

SNAUT Talán ezért vagyunk itt. Hogy kijavítsuk a múltbeli hibáinkat. Ez egy sosem látott lehetőség, Kelvin.

Csend.

KELVIN Holnap hazamegyek. Itthagynom ezt a rohadt bolygót. Vagy veled, vagy nélküled, de én elmegyek innen.

Snaut nem válaszol.

TIZENEGYEDIK JELENET

A sarokban Sartorius ül, hátát a szekrénynek vetve. Időnként hátrapillantgat. A szekrény ajtaja időnként mintha ki akarna nyílni, Sartorius nem engedi. Érkezik Kelvin. Sartorius nem reagál rá, ezért Kelvin megérinti a vállát. Sartorius összerezzen, majd felnéz rá.

SARTORIUS Te vagy az?

KELVIN Baj van?

SARTORIUS Itt van. Itt van és nem megy el.

KELVIN Ki?

SARTORIUS Mindegy. *(Tapogatni kezdi Kelvint, majd megnyugszik.)* Te igazi vagy.

KELVIN Az vagyok, Sartorius. Nyugodj meg. Az vagyok.

SARTORIUS Ilyet én még nem – én fizikus vagyok, Kelvin, én nem értem az ilyen spirituális baromságokat. Én ilyet még soha –

KELVIN Egyikünk sem, Sartorius. Egyikünk sem.

SARTORIUS Írtam pár jegyzetet. Ott van az asztalon. Csak én – én most nem –

KELVIN Te most nem – mi?

SARTORIUS Nem állhatok fel innen.

Csend.

KELVIN Itt van, igaz?

SARTORIUS Ezt mondtam az előbb is.

KELVIN Hol van?

SARTORIUS Itt, mögöttem. A szekrényben.

KELVIN Ki akar jönni?

SARTORIUS Én nem értem ezt, Kelvin. Nem szabadna itt lennie.

KELVIN Ha ki akar jönni, egyszer úgyis ki fog jönni.

SARTORIUS Ne gúnyolódj.

KELVIN Nem gúnyolódok. El akarok menni innen.

SARTORIUS Nocsak. Ez új. Meguntad a kalandozást? Pedig mekkora kaland itt, az űrben –

KELVIN Hiába ironizálsz, Sartorius, azt nem én erőltettem, hogy leszálljunk ide és én találkozzam a –

SARTORIUS Na? Kivel? *(Csend.)* Ki jött el hozzád, Kelvin? Ki a te kis vendéged?

KELVIN Senki.

SARTORIUS Na, mi van? Most már annyira nem is vicces, mi?

KELVIN Miről beszélsz?

SARTORIUS Ne hidd, hogy nem tudom, Kelvin. Ne hidd, hogy nem tudom, hogy hányan nevettek rajtam a hátam mögött, csak azért, mert itt ülök ebben az istenverte székben.

KELVIN Senki nem röhög rajtad, Sartorius.

SARTORIUS Dehogynem. Tudom én. Mondta ő.

KELVIN Ki? A vendéged?

SARTORIUS Vendégem. Remek szó. Igen. Azt mondta, többet érek lábakkal. Hogy ő nem tehet róla. Hogy én tehetek róla.

KELVIN Sartorius –

SARTORIUS Hát tudod mit? Nem ő tehet róla, és nem is én. A világ tehet arról, hogy én másodrangú állampolgárként –

KELVIN Soha nem mondtam ilyet rád, érted? Soha. Segíts nekem. Kérlek.

SARTORIUS Na, ilyenkor meg jó a nyomorék is, mi? Amikor el akarunk menni? Mert az annyira egyszerű.

KELVIN Kérlek, Sartorius. Segítened kell.

SARTORIUS Segíts magadon, az Isten is megsegít. Semmi nincs ingyen, Kelvin. Semmi. Mindennek ára van. Minden hibádnak és minden döntésednek ára van.

KELVIN Sartorius?

SARTORIUS Mi lehet a célunk itt, a Solarison, hm? Szerinted, Kelvin? Mert szerintem az, hogy megtaláljuk a hibás döntéseinket. Hogy kijavítsuk. Hogy szembenézzünk önmagunkkal.

KELVIN Igen, de –

SARTORIUS Ugyanmár, Kelvin. Nézz rám. És ha szembenézek magammal? És ha megtalálom a hibás döntésemet, akkor? Mi történik? Újra tudok majd járni? Hirtelen olyan képességeim lesznek, amik már évek óta nincsenek? Ugyan már. Én már nem változom.

KELVIN De nekem még segíthetsz –

SARTORIUS És én? Rajtam ki segít?

KELVIN El akarok menni innen.

SARTORIUS Nem mész innen sehova, Kelvin! Nem is akarsz igazán. Nézz szembe magaddal, és ha még holnap is úgy gondolod, akkor felőlem odamész, ahova akarsz. De amíg én vagyok a fizikus a hajón és én értek ahhoz, hogy hogyan kell innen elmenni, addig én mondom meg, hogy elmész-e vagy sem.

KELVIN Önző vagyok.

SARTORIUS Világéletemben azt hallgattam, hogy nem vagyok képes semmire. Itt az idő változtatni ezen.

KELVIN Megijesztesz.

SARTORIUS Menj vissza a vendégedhez. Már biztosan nagyon vár téged.

Kelvin nézi egy darabig Sartoriust, aztán dühösen elmegy.

TIZENKETTEDIK JELENET

Snaut és Gibarian egymással szemben ülnek egy-egy fotelban.

SNAUT André Bertonról mit tudsz?

GIBARIAN Az egyik legjobb pilóta volt.

SNAUT Mi történt vele?

GIBARIAN *(felsóhajt)* Olyan nap volt, mint a többi. Számításokat végeztünk, teóriákat állítottunk fel, ahogy addig. Aztán egyszer csak André felállt és elindult. Nem tudtuk, hova megy. Mikor megkérdeztük, ingerült lett.

SNAUT Ingerült?

GIBARIAN Kifejezetten, igen. Azt mondta, utánajár a dolgoknak. Aztán elment.

SNAUT Hova ment?

GIBARIAN Fogta a helikopterét, és elindult, hogy megnézzze közelebből az óceánt. Mikor visszajött, nagyon zaklatott volt –

SNAUT Zaklatott?

GIBARIAN Ne faggass már, Aaron!

SNAUT Én csak a végére akarok járni, hogy mi zajlik itt.

GIBARIAN Senki nem tudja, hogy mi zajlik itt, érted? Senki. Se én, se André, se te. Senki sem tudja, hogy miért viselkedik így ez a rohadt bolygó.

SNAUT Segítened kell, Gibarian.

GIBARIAN Ha tudnék, segítenék.

SNAUT Te voltál a legjobb tanárom az egyetemen. Mindig mindent olyan jól elmagyaráztál.

GIBARIAN A megmagyarázhatatlant nem tudom neked elmondani, Aaron. Magadnak kell rájönnöd.

SNAUT Hiányzol.

GIBARIAN Nem bírtam tovább.

SNAUT De miért nem?

GIBARIAN Elfogytak mellőlem az emberek.

SNAUT Ezt hogy érted?

GIBARIAN Mikor André visszajött – zaklatottnak tűnt. Még zaklatottabbnak, mint mikor elment. Aztán – leadott egy jelentést. Másnap jött a parancs, hogy azonnal menjen vissza. Elment, és soha többé nem láttam.

SNAUT Miért?

GIBARIAN Fogalmam sincs. Utána még egyszer keresett. Felküldött ide egy naplót. Nagyon részletes elemzés, arról, hogy mi történt vele.

SNAUT És?

GIBARIAN Lehetetlen.

SNAUT Mi történt vele?

GIBARIAN A lehetetlent nem lehet elmagyarázni, Aaron.

SNAUT Ne szólíts Aaronnak. Ha nem tudsz segíteni, legalább ne légy ennyire kedélyes.

GIBARIAN André lehetetlen dolgokat állított, Aaron – Snaut. A tenger közelébe repülve olyan dolgokat látott, amik nincsenek.

SNAUT Miket?

GIBARIAN Egy kertet. Vagy ahogy ő mondta, mintha csak egy makett lett volna. Meg egy csecsemő arcát.

SNAUT Milyen csecsemőt?

GIBARIAN Ne vallass, nem tudok válaszolni!

SNAUT Miért haltál meg? *(Gibarian nem válaszol.)* Miért hagytál itt, Gibarian?

GIBARIAN Nem én hagytalak el, Snaut.

SNAUT És ki az a fekete nő?

Gibarian nem válaszol.

GIBARIAN Sajnálom, Snaut.

SNAUT Sajnálhatod is.

GIBARIAN Bocsáss meg.

SNAUT Elmentél, és most újra itt vagy. És beszélgetek veled úgy, mint rég. Ez nem elég? Még bocsássak is meg?

GIBARIAN Nem akartalak megbántani.

SNAUT Elég ebből, Gibarian. Nem érdekel. Nem érdekel többé semmi.

GIBARIAN Én szerettelek, Snaut. Nem akartam neked ártani.

SNAUT Most mégis itt vagy. És nem mondasz semmit.

KELVIN *(érkezik)* Snaut! Snaut!

SNAUT Mi van?

KELVIN El kell me –

GIBARIAN Szerbusz. A nevem Gibarian.

KELVIN Maga – hogy. De hát –

SNAUT Nemcsak neked lehetnek titkaid, Kelvin.

KELVIN Vendég?

GIBARIAN Úgy is lehet mondani.

KELVIN Maga miatt van ez az egész. A besugárzás –

GIBARIAN Tudom.

KELVIN Maga nem tudhatja. Hiszen meghalt.

GIBARIAN Pontosan tudom. Hidd el.

SNAUT Sajnálom, Kelvin, de nem mehetsz el, amíg a végére nem járunk ennek.

KELVIN De hogyan? Miért? Én nem is lennék itt, ha te –

SNAUT Tudom, Kelvin. Tudom. De segítened kell.

Kelvin sóhajt. Snaut bocsánatkérően néz rá. Végül Kelvin bólint.

KELVIN Akkor – tanácskozzunk.

TIZENHARMADIK JELENET

Kelvin a szobájában. Harey érkezik.

HAREY Jó reggelt!

Kelvin felnéz. Nem hisz a szemének, megijed.

KELVIN Jesszusom!

HAREY Mi az? Csak nem megijesztettelek?

KELVIN Te hogy – ?

HAREY Nem tudom, Kris. Én csak jöttem, ahogy tudtam.

KELVIN Fenébe.

HAREY Mi a baj? Rosszkezdű vagy?

KELVIN Semmi, csak – azt hittem, vége.

HAREY Vége? Minek?

KELVIN Mindegy.

HAREY Baj, hogy itt vagyok?

KELVIN Nem, csak –

HAREY Rosszat álmodtál?

KELVIN Hogy álmodtam-e?

HAREY Rosszat?

KELVIN Nos, hát – ami azt illeti. Hm. Mondhatni, igen. Rosszat álmodtam. És te?

HAREY Nem is tudom. Olyan, mintha nem aludtam volna.

KELVIN Nem?

HAREY Mi a baj, Kris? Valami rosszat csináltam?

Kelvin sóhajt.

KELVIN Nem, dehogy. Nem. Csak – jó a ruhád.

HAREY Köszönöm.

KELVIN Csak – át kéne vened. Tudod, itt előírás. Nem lehetsz itt egy ilyen ruhában, tudod.

HAREY Nem tetszem?

KELVIN Hát – nem, nem arról van szó, hogy nem, csak – tudod. Előírás.

HAREY Jaj, Kris, mióta érdekel téged ennyire, hogy mások mit mondanak?

KELVIN Vedd át, kérlek. Várj. Keresek neked.

Harey leül, Kelvin kutat a szekrényében. Elővesz egy kezeslábast, Harey felé fordul. Sóhajt.

Fordulj meg.

Harey megfordul. Kelvin elővesz egy kést, levágja róla a ruháját, odaakasztja az előző mellé a trégerre.

HAREY Hát ez?

KELVIN Mi?

HAREY Kié ez a ruha, Kris?

KELVIN Senki – semmi. A – tiéd.

HAREY De ez olyan, mint a mostani.

KELVIN Vedd fel ezt. Kérlek.

Harey elfordul és felveszi a kezeslábast.

HAREY És most? Mi a terv?

KELVIN Nem tudom.

HAREY Zavar, hogy itt vagyok?

KELVIN Nem, csak – nehezen szokom meg, tudod. Furcsa, hogy itt vagy.

HAREY Mi ez a hely egyáltalán?

KELVIN Ez, kérek, a Solaris.

HAREY Azt tudom. De ez az egész. Itt körülöttünk.

KELVIN Űrállomás.

HAREY Hogy kerülsz te az űrbe, Kris?

KELVIN Hagyjuk ezt most.

HAREY Elmenekültél otthonról?

Kelvin nem válaszol.

KELVIN Muszáj beszélnem.

HAREY Kivel?

KELVIN A – munkatársaimmal. Mostanra beszéltük meg.

HAREY Zavarok?

Kelvin sóhajt.

KELVIN Nem. Csak – ülj le, oké? Jövök hamarosan.

Kelvin kísétál a színpad bal szélére. Középen megjelenik Snaut, jobb szélén pedig Sartorius.

SARTORIUS Na, mi van, urak?

SNAUT Muszáj beszélnünk.

SARTORIUS Tudom. Csak gondoltam, oldom kicsit a hangulatot.

KELVIN Hát, ez a kérdés épp olyan, mintha még mindig nem tudnád, hogy –

SNAUT Nincs erre most időnk, fiúk.

SARTORIUS Javaslom, beszéljünk a lényegről.

KELVIN, SNAUT Egyetérttek.

SARTORIUS Nektek is vannak vendégeitek.

SNAUT Igen –

SARTORIUS Számításaim szerint – az ő DNS-szerkezetük nagyon hasonlít a miénkhez.

SNAUT Az – lehetetlen.

KELVIN Ezek nem emberek, Sartorius.

SARTORIUS Én is tudom, hogy nem emberek!

SNAUT De akkor mik?

SARTORIUS Épp ez az!

KELVIN Nekem van egy elméletem.

SARTORIUS Hallgatunk, Kelvin.

SNAUT Csupa fül vagyok.

KELVIN Mi van, ha – persze, ez csak egy ötlet és még nem volt időm teljesen tanulmányozni vagy igazolni, de – mi van, ha – nem atomokból épülnek fel.

SARTORIUS Ezt hogy érted?

SNAUT Mezonok?

KELVIN Nem, nem mezonokból. Valami, ami – ami annál is kisebb. Neutrínok, mondjuk.

SARTORIUS A neutrinoszerkezetek nem stabilak, Kelvin. Ez nagyjából az egyetemen az első félévben –

KELVIN Nézd, én nem vagyok fizikus, tudom, hogy ez hülyén hangzik, de – működik itt valami nagyon furcsa erőter. Értitek. Mintha – mintha az stabilizálná őket.

SARTORIUS Az óceán?

KELVIN Talán. Ami ezeket a – hogy mondjam – vendégeket –

SARTORIUS Javaslom, nevezzük őket F képződménynek.

SNAUT Képződménynek –

KELVIN Jó. Bár, nekem fura, hogy képződményeknek hívjuk –

SARTORIUS Csak nem fogom embereknek hívni! Hiszen az lehetetlen lenne!

KELVIN Jó, jó, jó. Tehát, ezek az F képződmények – az erőter által stabilizált neutrínókból épülnek fel, mondjuk. Namármost, ebben az esetben, ha ennyire apró kis részecskék építik fel őket, akkor – akkor mindennek arányosan kisebbnek kéne lennie rajtuk, igaz?

SARTORIUS Kíváncsi vagyok, ebből mit fogsz kihozni.

KELVIN Igaz?

SNAUT Igaz!

KELVIN Na, eszerint a fehérje, a sejt, a sejtmag, minden, amiből állnak az F-képződmények – minden csak álca. A valóságos struktúra, ami az életműködésüket biztosítja – mélyebben rejlik, azt hiszem.

SARTORIUS Ez nem lehet. Ha valóban az óceán küldi ezeket a – képződményeket – egyfajta jelként – nos, akkor annak is ilyen részecskékből kéne fölépülnie.

KELVIN Naés?

SARTORIUS Az óceán bizonyíthatóan közönséges részecskékből épül fel!

KELVIN Talán – talán másmilyeneket is tud szintetizálni.

SNAUT Ez mondjuk – megmagyarázná, hogy miért ennyire ellenállóak. Meg hogy ilyen gyorsan regenerálódnak. Az is előfordulhat, hogy az energiaforrás odalent van. Nem esznek, nem alszanak.

SARTORIUS Ezek az F-képződmények – azt hiszem, ezek csak valami anyagi vetületei az agyunk legmélyebb bugyrainak.

Csend.

KELVIN Ez megmagyarázza azt is, hogy a legmélyebben rejlő emlékképeink materializálódtak.

SNAUT De honnan tudnak egy csomó olyan dologról, amiről nem tudhatnak?

KELVIN Ha az elméletünk helyes, akkor –

SARTORIUS Talán igaz lehet –

KELVIN – akkor az azt jelenti, hogy a mélyen rejlő emlékképeink mellett lévő gondolataink is megjelennek bennük. Ez magyarázatot ad mindenre.

SNAUT De – miért térnek vissza mindig?

SARTORIUS Talán az óceán megharagudott.

SNAUT De hát – ezernyi más módja lenne a bosszúállásnak, Sartorius. Miért kell – ezeket a számunkra fontos embereket –

KELVIN Mi van, ha csak az történt, hogy egyszer elindított egy ilyen folyamatot, és azóta nem tud leállni vele? Hogy folyton vissza-visszatér. Megakadt a tű a lemezen.

Csend.

SNAUT Véget kell vetnünk ennek.

SARTORIUS Azt hiszem, hogy – azt hiszem, hogy az erőterrel kell kezdenünk valamit.

SNAUT Erőterrel?

KELVIN Ami a szerkezetet stabilizálja.

SNAUT Az óceánnal?

KELVIN Dolgunk van vele.

SARTORIUS *(hátrakiabál)* Megyek már! Elnézést, fiúk. Muszáj mennem. Kikapcs.

Sartorius eltűnik.

KELVIN Sartorius! Hé! Ne már –

SNAUT Hagyd. Menjünk mi is.

Snaut eltűnik.

KELVIN Dolgunk van az óceánnal.

HAREY *(mögélép)* Mi?

Kelvin ijedtében hátratántorodik, meglöki Hareyt. Harey elesik.

KELVIN Megütötted magad?

HAREY Nem fáj. Ne aggódj.

KELVIN Nem fáj?

HAREY Nem. Semmi nem fáj.

KELVIN A kezed?

HAREY Nem fáj. Már nem.

KELVIN El kell menned innen.

HAREY Nem megyek el. Itt vagyok.

KELVIN El kell menned, Harey. Kérlek. Ne csináld ezt velem.

HAREY Nem örülsz, hogy itt vagyok?

KELVIN Te nem vagy itt! Nem lehetsz itt! Takarodj innen!

Kelvin nekilöki Hareyt az üveges szekrénynek. Harey nekiesik, az üveg kitörik. Harey elájul.

Kelvin áll Harey teste fölött. Sötét.

Vége az első felvonásnak.

MÁSODIK FELVONÁS

ELSŐ JELENET

Kelvin szobája. A trégeren egyre több ugyanolyan ruha. Harey a színpad elején, Kelvin mögötte. Leszúrja egy késsel. Harey összeesik, majd fölkel. Ilyen és ehhez hasonló kísérletekből etűd. Kelvin a végén üvölt egyet.

SNAUT	Kelvin!
KELVIN	Nem bírom ezt tovább, Snaut!
SNAUT	Tudom, de le kell nyugodnod!
KELVIN	Meg akarom ölni őt!
SNAUT	Nem fogod tudni megölni őt.
KELVIN	Folyton visszajön.
SNAUT	Nyugodj meg, Kelvin.

Harey előrelép, leveszi a ruháját, felakasztja a trégerre, és átveszi a kezelőlabaszt.

HAREY	Mi a baj, Kelvin?
KELVIN	Semmi.
SNAUT	Ennek az óceánnak terve van velünk.
KELVIN	Tudom. Meg kell akadályoznunk, hogy ez így folytatódjon.
SNAUT	Az óceán – az erőter – kezdenünk kell vele valamit, különben –
KELVIN	Különben?
SNAUT	Ebbe bele fogunk örülni mindannyian.

MÁSODIK JELENET

Őrület – fázisok, mindenki a maga módján. Snaut egy majmot kezd el borotválni. Sartorius egymás után szívja a cigiket. Kelvinnek dührohamai vannak. Az etűd végén Harey és Kelvin ülnek a földön, Kelvin szobájában.

HAREY Nem volt könnyű.

KELVIN Mi?

HAREY Nélküled.

KELVIN Miről beszélsz?

HAREY Amikor otthagytál – amikor azt mondtad, nem lesz bátorságom megölni magam.

KELVIN Nem akarok emlékezni –

HAREY Azt mondtad, ne fenyegetőzzek. Hogy úgyse fogom magamba döfni azt a tűt.

KELVIN És te magadba döfted.

HAREY Tudod, Kelvin – én szerettelek. Szerettelek, és meg akartam ezt veled beszélni már akkor is.

KELVIN Elmentél, köszönés nélkül. Cserbenhagytál.

HAREY Te hagytál cserben engem, Kelvin.

KELVIN Nekem kellett elmondanom a szüleidnek.

HAREY Tudom, Kelvin. Tudom, hogy milyen érzés volt.

KELVIN Évekig vártam erre a pillanatra.

HAREY Hogy?

KELVIN Hogy beszéljünk erről.

HAREY Emésztetted magad.

KELVIN Egyedül maradtam.

HAREY De most nem vagy egyedül. Itt vagyok veled.

Harey Kelvin vállára hajtja a fejét.

KELVIN Hogy nem gyűlölsz?

HAREY Nekem most jó veled.

KELVIN Velem?

HAREY Szeretem, amilyen vagy.

KELVIN Rosszabb vagyok, mint voltam, Harey.

HAREY Ne emészd magad.

KELVIN Én meg akartalak ölni, Harey. Mióta csak visszajöttél, nem tudok másra gondolni, mint hogy meg kéne hogy öljelek. A legkülönbözőbb módokon, érted?

HAREY De most nem bántasz, ugye, Kelvin?

KELVIN Szeretsz még?

HAREY Ne bánts, Kelvin.

KELVIN Nem bántalak. Többé már nem.

Kelvin becsukja a szemét és elalszik Harey vállán.

HARMADIK JELENET

Sartorius érkezik. Időnként a háta mögé tekint.

SARTORIUS *(háta mögé kiabál)* Ne kövess! Ne gyere utánam! *(elővesz egy kamerát, látjuk az arcát. Sóhajt)* Ez itt a videónaplóm. Hogy maradjon valamilyen emlék. Arról, ha már nem leszek. Mert könnyen lehet, hogy nem leszek. Főleg, ha így folytatom. *(ismét a háta mögé néz)* A nevem Dr. Jacob Sartorius, kitűnő eredménnyel végeztem a Harvardon, fizika szakon. Világéletemben a racionalitás híve voltam. Azt kutattam, hogy mi az, ami létezik, mi az, ami van. A valóságot kerestem, mindig. Ami most történik velem, az nem a valóság. Nem lehet a valóság. Tizennyolc éves voltam, amikor a tengernél nyaraltunk, Horvátországban. Az öcsémmel és a szüleinkkel. Aznap délután elengedtek minket a partra egyedül. Nem tudtam, hogy jönni fog a dagály. Egy szikla tetején feküdtem, az öcsém meg lent fürdött a vízben. Kiváló úszók voltunk, ő is, én is. Versenyeket nyertek a Sartorius-tesók. Jason és Jacob Sartorius. Jason lent játszott a vízben, az óriási hullámokat próbálta meg kikerülni. Tele ment az orra a sós vízzel. Én meg feküdtem a szikla tetején. A szüleink azt mondták, figyeljek rá. Én figyeltem. Esküszöm, hogy figyeltem. Aztán egyszercsak jött egy óriási hullám. Én nem tudtam, hogy jön a dagály. Hogy a vízszint egyik pillanatról a másikra ennyire meg tud emelkedni. Én esküszöm, nem tudtam. Mikor lenéztem, Jasont nem láttam sehol. Ösztönösen cselekedtem. Nekifutottam a szikláról, és fejest ugrottam a vízbe. Meg akartam találni. A következő, amire emlékszem, hogy a parton fekszem, fölöttem a jajveszékélő anyám. Aztán a kórház a következő emlék. Három hétig nem keltem fel. Anyám virrasztott mellettem. Apám nem bírta. Nem hibáztatom érte. Mikor felkeltem, egyből azt kérdeztem anyámtól, hogy mi van Jasonnel. „Semmi” – mondta anyám, közben a könnyeit törölgette. Visszajöttem az életbe, Jason. Az orvosok azt mondták, csoda, hogy túléltem. A fejesugrással egyenesen egy sziklába csapódtam. A szüleim későn vették észre, hogy csak fekszem. Jason testét párszáz méterrel arrébb mosta partra a víz.

Azóta nem tudok járni. És most – Jason itt van. Itt van velem. Nemcsak a szívemben, nemcsak az agyamban, ahogy eddig. Itt van velem. Menj innen, Jason! Neked nem kéne itt lenned! Nekem kéne ott lennem, ahol te vagy. Menj innen, Jason! Menj! Menj!

Sartorius üvölt, Snaut érkezik.

SNAUT	Sartorius! Sartorius! Semmi baj. Én vagyok az.
SARTORIUS	Hol a testvérem?
SNAUT	A testvéred nincs itt.
SARTORIUS	Már hogye lenne itt. Itt van mindig. Mindenhol. Hiába küldöm el. Mindig visszajön, Snaut. Mindig visszajön.
SNAUT	Tudom.
SARTORIUS	Ő tehet róla. Felelőtlen volt.
SNAUT	Tudom.
SARTORIUS	Te nem tudod, milyen az. Egy pillanat alatt elveszíteni mindent.
SNAUT	De. Tudom. Tudom, és mi mind tudjuk ezt, Sartorius.
SARTORIUS	Én ezt nem bírom tovább, Snaut. Jason – folyton itt van. Jön. Felidéz bennem mindent. Akkoriban megvolt mindenem.
SNAUT	Tudom, Sartorius. Tudom. Sajnálom.
SARTORIUS	Mit keresel itt?
SNAUT	Szükségem van rád, Sartorius. Sőt, ennek az egész úrállomásnak szüksége van rád.
SARTORIUS	Mit akarsz tőlem? Mit akartok tőlem mindig?
SNAUT	Azt hittem, rájöttem, hogy lehet megszabadulni a vendégeinktől.

NEGYEDIK JELENET

Kelvin szobája. Az ágyon Kelvin és Harey fekszenek, egymás mellett.

HAREY Jó téged nézni, ahogy alszol. Ahogy szuszogsz.

KELVIN Igen?

HAREY Mindig nagyon szerettem. A légzésedet hallgatni.

KELVIN Hosszú évekig nem aludtam.

HAREY De most mégis –

KELVIN Te szoktál álmodni?

HAREY Nem is tudom, Kelvin. Azt se tudom, hogy aludni szoktam-e.

KELVIN Igaz is. Te nem létezel.

Csend.

HAREY Nem létezem?

KELVIN Ne haragudj. Nem úgy értettem.

HAREY Hogy érted, hogy nem létezem, Kelvin?

KELVIN Félreérted.

HAREY Hát ezt szerintem nagyon nehéz félreérteni, Kris. Szóval? Hogy érted, hogy nem létezem?

Csend.

KELVIN Sétálok egyet.

HAREY Nem mehatsz el, Kelvin. Ne hagyj itt engem csak így. Kérlek.

KELVIN Nem akarlak bántani.

HAREY Nem bántasz, Kelvin. Jó nézni, ahogy alszol, mondom. Olyan csendesen lélegzel. Megnyugtatóan.

KELVIN Sajnálom.

HAREY Én megnyugszom tőle, Kelvin.

KELVIN Tudom. Régen is mindig ezt mondtad.

HAREY Régen.

KELVIN Igen. Mielőtt –

Csend.

HAREY Hogy kerültem ide, Kris?

KELVIN Tessék?

HAREY Úgy érzem, valamit titkolsz előlem. Az előbb azt mondtad, nem létezem. Mióta itt vagyok, állandóan csak távolodsz tőlem. Pedig én tényleg szeretem, ahogy lélegzel, ahogy létezel, Kris. Hogy élsz.

KELVIN Én is szeretem, hogy élsz, Harey.

HAREY De nekem nem szabadna – nekem nem szabadna élnem, Kelvin.

Csend.

KELVIN Mit akarsz tőlem?

HAREY Az igazat akarom, Kris. Miért nem szeretsz te engem?

KELVIN Harey, ez nem ilyen egyszerű –

HAREY Nincs ennél egyszerűbb kérdés, Kris, ebben a pillanatban. Árudd el a titkot.

KELVIN Milyen titkot?

HAREY Hogy kerültem ide? Pont ide? Ahol te is vagy? Annyi éven át hiába –

KELVIN Meghaltál, érted? És nem, nem tudom, hogy hogy kerültél ide. Nem kéne itt lenned.

Csend.

HAREY Menjek el?

KELVIN Jó, hogy itt vagy.

HAREY Azt mondtad, nem kéne itt lennem.

KELVIN Nem kéne, de jó, hogy itt vagy. Örülök.

HAREY Megígéred?

KELVIN Mit?

HAREY Ígérd meg, hogy elmondod. Ha tudod, elmondod és nem tartod meg magadnak.

KELVIN Mit?

HAREY Azt, hogy ki vagyok én és miért vagyok itt. Érzem, hogy valami nem stimmel. Ezzel az egészszel. *(Csend.)* Szeretsz te engem, Kelvin?

KELVIN Figyelj, Harey –

HAREY Elegem van a mellébeszélésből, Kelvin. Csak annyit kérdeztem, hogy szeretsz-e. Nem olyan nehéz.

KELVIN Nincs ennél most nehezebb, érted, Harey?

Csend.

HAREY Bár sose jöttem volna ide.

KELVIN Ugyan már –

HAREY Bár sose jöttem volna ide, és megmaradtam volna annak, ami vagyok neked. Emlék.

KELVIN Szeretlek.

HAREY Inkább bánts meg. Verjél. Ölj meg, ha kell, de ne hazudd azt, hogy szeretsz. Hiszen mit szeretsz te? Egy emléket szeretsz, Kelvin. Valakit, akinek nem kellene itt lennie. Aki nem létezik, Kelvin. Egy olyan valakit szeretsz, aki nem is létezik.

KELVIN Harey, én –

HAREY Nem tehetsz róla, Kris. Tudom, hogy nem tehetsz róla. Nem könnyű valakit szeretni. Valakit, aki nincs is.

Harey sóhajt, elindul kifelé a szobából. Kelvin néz utána.

KELVIN Sírsz?

HAREY Ha én nem létezem, és nem vagyok, akkor könnyeim sincsenek, Kris.

Harey kísétál az ajtón. Kelvin sóhajt, majd visszaül az ágyra. Az ajtón, ahol Harey távozott, belép Gibarian.

GIBARIAN Szabad?

KELVIN Mit akarsz itt?

GIBARIAN Nem is tudom. Csak erre jártam. Gondoltam, benézek.

KELVIN Gondoltad, benézel. Remek hír. Én meg tudod mit gondolok? Röviden, azt, hogy nem kellene itt lenned. Egyikőtöknek sem kellene itt lennie.

GIBARIAN Nem változtathatsz ezen.

KELVIN De miért nem?

GIBARIAN Te miért jöttél a Solarisra?

KELVIN Hogyhogy miért? Amiért mindenki más.

GIBARIAN Sok lett a Földön a probléma, igaz-e?

Csend.

Egyedül érezted magad. Üresnek. Gondoltad, eljössz az ürbe, mert mekkora buli –

KELVIN Én nem tudtam, hogy a Solarisra jövünk.

GIBARIAN Az ember egész életében az ürbe vágyik, Kelvin. Mindegy, hova, csak el onnan, ahol éppen van. De leginkább akkor, amikor felejteni akar.

KELVIN Felejteni?

GIBARIAN Ne tettesd magad bolondnak, Kelvin.

KELVIN Azt se tudom, ki vagy te.

GIBARIAN Én nem létezem. Te magad mondtad.

KELVIN Csak egy darab plazma vagy.

GIBARIAN Akkor ez a darab plazma mondja neked, hogy vigyázz magadra.

KELVIN Ez most fenyegetés?

GIBARIAN Annak tűnik?

KELVIN Nem tudom.

GIBARIAN Nem fenyegetnélek meg. Csak nem akarom, hogy bajod essen. Akik idejönnek – nem az a fontos, hogy miért vannak itt, Kelvin. Hanem hogy miért jöttek el otthonról.

KELVIN Mindenki szeretne űrutazni –

GIBARIAN De nem mindenki öli bele egy élet munkáját, hogy a saját garázsából egyenesen a Solarisra repüljön.

KELVIN De –

GIBARIAN Ne azzal foglalkozz, ami otthon voltál, hanem azzal, ami itt lehetnél.

KELVIN Mi lehetnék itt?

GIBARIAN Ezt neked kell tudnod. Nyilván nem véletlen, hogy épp az jelenik meg neked, aki –

Az ajtóban felbukkan a félmeztelen Snaut.

SNAUT *(zavarban)* Te – te itt. Gibarian. Gyere.

GIBARIAN *(sóhajt)* Jövök.

KELVIN Ti ketten – ?

SNAUT Törődj a magad dolgával.

Gibarian elmosolyodik.

GIBARIAN Vigyázz magadra, Kelvin.

Gibarian elindul az ajtó felé, majd Snauttal együtt távoznak. Kelvin néz utána, majd felpattan.

KELVIN Harey! Harey! Hol vagy?

Kiszalad. Fényváltás. Harey az előtérben egy lombikkal, felhajt belőle valamit. Kelvin odafut, kiveszi a kezéből a lombikot, összetöri. Harey megszédül, Kelvin a karjába fogja.

KELVIN Ne! Harey, az istenért, ne!

HAREY Nem létezem, nem kell értem aggódnod.

KELVIN Harey, kérlek, ne. Szeretlek.

Sötét.

ÖTÖDIK JELENET

KELVIN *(előresétál)* Igen. Azt mondtam, neki, hogy szeretem. Érdekes, életemben ő az egyetlen olyan nő, akinek ezt tiszta szívemből mondtam. Régen. Évekkel ezelőtt. Akkor még élt, és nem hagyott itt.

Hogy most miért mondtam, nem tudom. Azt hittem, végiggondoltam, amit Gibarian mondott. Hogy miért is vagyok itt. Talán ez egy újabb esély arra, hogy megtudjam, ki vagyok. Hogy ki nekem Harey. Hogy kik vagyunk mi egymásnak. Talán ez egy esély arra, hogy újra együttéljünk. Összepakolunk, és beülünk egy kapszulába együtt. Irány a Föld.

Az isten kiismerhetetlen. Néha Morgan Freemanként jelenik meg, néha csak valami álmoképszerű baromság. De az is lehet, hogy az isten amúgy nem ez, hanem csak kiismerhetetlen plazmák és különböző kémiai vegyületek összessége, amit amúgy se értettem soha. Lehet, ezért vagyok itt. Hogy találkozzak az istennel és megkérdézzem tőle, hogy mi a francot akar tőlem.

Harey folyékony oxigént ivott. Elhagyott, a karjaim közt halt meg. Megint. Az isten nem véletlenül ismételteti meg ugyanazt. Ezúttal viszont sokkal jobban fáj, ami furcsa, mert tudtam, hogy ez nem ő. Hogy ez nem igazi, ami itt van. Hogy ez az egész csak itt működik, most, a karjaim közt, a Solarison. Talán éppen az isten haldoklik most a karjaim közt.

(kiabál) Ezt akartad? Ezért hoztál ide? Mi a franc ez az egész?

HATODIK JELENET

HAREY *(kinyitja a szemét Kelvin karjaiban)* Jó reggelt.

KELVIN Jézusom, Harey, mit csináltál?

HAREY Azt hiszem, aludtam. Vagy nem is tudom.

KELVIN Meg akartad ölni magad.

HAREY Megint?

KELVIN Nem tudsz meghalni. Itt biztosan nem.

HAREY Engedj el, Kelvin.

KELVIN Nem akarom, hogy elmenj.

HAREY Azt mondtad, hogy szeretsz, nem? *(Csend.)* Kris, amikor kiittam annak az üvegnek a tartalmát, azt hallottam, azt mondod, hogy szeretsz. Így volt? *(Csend.)*

(erélyesebben) Így volt?

KELVIN *(lesüti a szemét)* Így.

HAREY Rájöttél. Megint. Megint nem időben, azt hiszem.

KELVIN Elkéstem.

HAREY Csak majdnem. Itt vagyok, látod. Magamtól már meghalni sem tudok.

KELVIN Ilyet ne csinálj még egyszer.

HAREY És miért ne? Ezt akarod úgyis, nem?

KELVIN Nem, én –

HAREY Itt az ideje, hogy eldöntsd, hogy mit akarsz, Kris Kelvin.

KELVIN Téged.

HAREY Engem?

KELVIN Azt hittem, rájöttem, mi a dolgom.

HAREY És?

KELVIN Itt. A Solarison.

HAREY És?

KELVIN Velem kell jönnöd.

HAREY Nekem?

KELVIN Én elmegyek, és neked velem kell jönnöd. Együtt kell lennünk.

HAREY Nem kell, Kelvin.

KELVIN De, de, de, igen. Ez az. Ez a küldetésem. Hogy veled legyek.

HAREY Kelvin, mi nem lehetünk együtt a Földön.

KELVIN Miért nem?

HAREY Meghaltam, nem rémlik?

Csend.

KELVIN Jó, de – biztos van valami megoldás –

HAREY Azt mondtad, nem létezem. Azt mondtad, nem akarsz velem lenni. Most meg hirtelen le akarsz vinni a Földre. Kris, dönts. Azért vagy itt, hogy dönts.

KELVIN Képes vagyok dönteni.

HAREY Akkor?

KELVIN Évek óta foglalkozom azzal, hogy más embereket vezetem rá arra az útra, hogy dönteni tudjanak.

HAREY Nem mehetek veled, Kris. Nem, nem és nem. Az se biztos, hogy a Földön én meg tudok maradni.

KELVIN Az óceán miatt?

HAREY El fogsz menni, Kelvin. El fogsz menni és itt fogsz hagyni engem. Nem először csinálnád meg. Megszoktam, az a helyzet.

KELVIN Az óceán miatt maradsz?

HAREY Nem, Kelvin. Nem fogok én dönteni helyetted. Nem fogok én szívességeket tenni. Elegem van, érted? Elegem van.

KELVIN Maradj mellettem. Én is maradok.

HAREY Ne ígérgess.

KELVIN Nem ígéretetek. Többé nem. Gyere, feküdjünk le.

HAREY Nem vagyok álmos.

KELVIN Muszáj pihenned.

Harey sóhajt. Kelvin hátrasétál az ágyához, belefekszik. Harey csendben leül az ágya végére.

HETEDIK JELENET

Ugyanott, ugyanúgy. Kelvin felriad az ágyában.

KELVIN Itt vagy még?

HAREY Itt vagyok, Kelvin. ne aggódj.

KELVIN Rosszat álmodtam.

HAREY Tudom.

KELVIN Honnan?

HAREY Látom az álmaidat. Amit te álmodsz, azt álmodom én is.

KELVIN De te nem is alszol.

HAREY Én se értem.

KELVIN Ez nagyon furcsa. Látod, ami a fejemben van. Menj ki a fejemből.

HAREY Zaklatott vagy.

KELVIN Hogy a picsába ne lennék zaklatott? Itt ragadtam a Solarison. Én nem akartam itt ragadni a Solarison.

HAREY Te döntöttél így.

KELVIN Maradj mellettem. Ne menj sehova. Mostantól vigyázni akarok rád.

HAREY Nyugalom. Nem fogok többet folyékony oxigént inni.

KELVIN Ne találkozz senkivel.

HAREY Ugyan, kivel találkozna?

KELVIN Nem akarom, hogy beszélj másokkal. Azt akarom, hogy velem légy.

HAREY Nem ragaszthatsz magad mellé, Kelvin. Különben is – hova mennék? Hozzád jöttem. A te vendéged vagyok.

KELVIN Meddig maradsz?

HAREY Nem tudom. Gondolom, amíg – amíg rá nem jössz, hogy miért vagy itt. Azt hiszem, közel jársz már ehhez.

KELVIN Veled akarok lenni.

HAREY Ezt már mondtad.

KELVIN Sajnálom, ha bántottalak.

HAREY Ne sajnáld. Minden a te döntésed volt.

KELVIN Dönteni – sose tudtam dönteni.

HAREY Azt mondtad, nem merem megölni magam.

KELVIN Nem gondoltam, hogy meg mered –

HAREY Nem néztél ki belőlem, hogy képes vagyok rá.

KELVIN Otthagytál engem.

HAREY Önző voltál. Te hagytál ott.

KELVIN *(közel lép, megöleli)* De nem hagylak el. Soha többé nem hagylak el.

HAREY Most ezt mondod –

KELVIN Nem tudnék mással lenni itt.

HAREY Hát, itt biztosan nem.

KELVIN Mióta elmentél – odalent, a Földön – nem tudok lenni senkivel. Senki mással.

HAREY Senkivel

KELVIN Hiszen tudod. Tudom, hogy tudod, Harey.

HAREY Talán ezért vagy itt. Hogy lezárd.

KELVIN Talán.

Csend.

HAREY Aludj vissza!

KELVIN Nem tudok aludni.

HAREY Zaklatott vagy.

KELVIN Nem tudok aludni, ha zaklatott vagyok.

HAREY Az alvás megnyugtat, Kelvin.

KELVIN Feküdj mellém.

Harey viszolyogva, de végül befekszik Kelvin mellé. Kelvin mosolyog és átöleli.

HAREY Nagyon szorítasz.

KELVIN Bocsánat.

HAREY Nem kapok levegőt.

KELVIN Csak meg akarlak óvni. Nehogy megint hülyeséget csinálj.

HAREY Jó éjt, Kelvin.

Kelvin behunyja a szemét, elalszik. Harey lassan kiszabadul az ölelésből. Sóhajt, feláll.

Jó éjt.

Harey eltűnik. A háttérben megjelenik Snaut és Sartorius alakja. Harey közel sétál hozzájuk. Snaut és Sartorius lefogják, de Harey hagyja magát. Snaut és Sartorius meglepődve elengedik, majd eltűnnek hátul.

NYOLCADIK JELENET

Kelvin ágya mellett Snaut ül, várja, hogy felébredjen.

KELVIN *(kinyitja a szemét, felül)* Harey?

SNAUT Nyugalom, Kelvin. Én vagyok az.

KELVIN Te – ?

SNAUT Nincs semmi baj.

KELVIN Hol van? Hol van Harey?

SNAUT Figyelj rám, Kelvin. Valami nagyon fontosat akarok neked mondani.

KELVIN Elküldted – elvitted őt? Hol van?

SNAUT Nincs már itt. Nincs már Harey, nincs már semmi, Kelvin. Vége van.

KELVIN Minek van vége?

SNAUT Éppen ezt mondanám, hogyha hagynád.

KELVIN Nem érdekelnek a magyarázkodásaid. Harey-t akarom.

SNAUT Nincs már Harey, Kelvin. Nyugodj meg.

KELVIN Mit csináltál vele?

SNAUT Ő kért meg rá.

KELVIN Mégis mire?

SNAUT Ezt neked hagyta.

Snaut átnyújt egy levelet. Kelvin elveszi, kinyitja. Harey álomszerű alakja bukkan fel a színpadon, és mondja a levél tartalmát.

HAREY Drágám, én kértem rá. Ő jó ember. Nem bírtam tovább. Nem akartam hazudni neked. Hallgass rá, mindent el fog mondani. És hallgass rám is. Ne tégy kárt magadban. Vigyázz magadra. Csodálatos ember vagy, és nagyon örülök, hogy ismét találkoztunk.

Kelvin többször is átolvassa a levelet, a látomás eltűnik.

KELVIN Hogyan – ? (Csend.) Hogyan, Snaut?

SNAUT El fogom mondani. Csak szedd össze magad.

KELVIN Össze vagyok szedve. Ennél összeszedettebb egész kibaszott életemben nem voltam. Beszélj. Hogyan?

SNAUT Annihiláció.

KELVIN Hogy – ?

SNAUT Néhány napja jöttem rá. Amikor beszélgettünk. Amikor mondtad azt a dolgot a destabilizációról. Beszéltem Sartoriussal, épített egy gépet.

KELVIN Mi történt vele?

SNAUT Eltűnt. Mint valami fuvallat.

KELVIN Vissza fog jönni.

SNAUT Nem fog, Kelvin. Vége van. Szabadok vagyunk.

KELVIN Szabadok?

SNAUT Sajnálom, Kelvin. Nem fog visszajönni.

KELVIN Gyilkos vagy. És ezt meg fogom írni a jelentésemben.

SNAUT Mit kellett volna tennem? Ő könyörgött. Mind belehülyültünk ebbe, ami itt van –

KELVIN Te azért egészen jól elvoltál Gibariannal.

SNAUT Hagyd ezt, Kelvin. Kérlek.

KELVIN Gyilkos vagy.

SNAUT Nem tehettem mást. Könyörgött. Ha nem ők, akkor mi pusztultunk volna bele.

KELVIN Így is én fogok belepusztulni.

SNAUT Döntennem kellett.

KELVIN Meggérdezhettél volna.

SNAUT Pár napja – azt rebegeted neki, hogy szereted. Úgyse engedted volna.

KELVIN Szerettem –

SNAUT Ez egy kibaszott plazma, basszameg. Nem emberi. Ezt az egészet az a rohadt óceán csinálta velünk, érted? Az ő játéka volt. Szemfényvesztés, semmi más. Abrakadabra, és el is tűnt, ahogy jött.

KELVIN Milyen bűvész lettél hirtelen –

SNAUT Mióta idejöttünk – mióta idehoztalak titeket, azon dolgoztam, hogy megfejtsen, hogy mi a franc történik velünk. Aztán magam is rájöttem, hogy okkal jöttünk ide –

KELVIN Te hoztál minket ide.

SNAUT Mert tudtam, hogy szükségetek van rá. Meg hogy – hogy együtt sikerülhet megfejteni –

KELVIN Istent játszol, de senki sem kért rá.

SNAUT Nem én játszom az istent, Kelvin, hanem ez az istenverte bolygó.

Csend.

KELVIN Van még anyag a destabilizátorba?

SNAUT Nem elég.

KELVIN Kell írunk egy kérvényt.

SNAUT Milyen kérvényt?

KELVIN Kell még anyag. Hozunk antianyagot, aminek nem áll ellen semmi. Ráöntjük erre a kibaszott posványra.

SNAUT Te el akarod pusztítani ezt a bolygót?

KELVIN A kurva életbe, hát ez akar elpusztítani engem. Meghalok, Snaut, érted? Meg fogok halni. Ha itt maradok.

SNAUT Mehetsz haza.

KELVIN Azért, hogy azt érezzem, megint cserben hagytam Harey-t? Akkor meg minek hazamenni?

SNAUT Ne csináld ezt.

KELVIN Ez a bolygó – ezzel a rohadt óceánnal. Mindent tud rólunk. Védtelenek vagyunk ellene. El kell pusztítani, vagy ő pusztít el minket.

SNAUT Menjünk haza, Kelvin.

KELVIN Nekem nincs hova hazamennem, Snaut.

SNAUT Ne szórakozz már. Vár a Föld. A hazád. A saját bolygód. Nem keringhetsz egész életedben az űrben tovább!

KELVIN Erről is te akarsz dönten?

Csend.

SNAUT Ne csinálj hülyeséget.

KELVIN Elegem van ebből az istenszimulátorkodásból.

SNAUT Én nem vagyok az isten.

KELVIN Isten nem létezik.

SNAUT Ha létezik is – nem én vagyok.

KELVIN Tudom, hogy nem te vagy.

SNAUT Szerinted létezik?

KELVIN Isten nem létezik.

SNAUT Szerintem létezik. Mindent tud rólunk.

KELVIN Elpusztít, ha mi nem pusztítjuk el őt?

SNAUT Isten veled, Kelvin. Mi Sartoriussal elindulunk. Mindent le fogunk írni. Semmi nem volt hiába.

KELVIN Minden hiába volt. Isten veled, Snaut.

SNAUT Vigyázz magadra, Kelvin.

Csend. Snaut lassan kihátrál. Oldalt találkozik Sartoriussal, akinek ölében van a táskája.

SARTORIUS Összepakoltam mindent.

SNAUT Mehetünk.

SARTORIUS És Kelvin?

SNAUT Majd jön, ha akar.

SARTORIUS Jönni fog?

SNAUT *(idegesen)* Megoldja. Menjünk.

Elindulnak. Az utolsó pillanatban Sartorius még visszanéz. Kelvin ránéz, rövid ideig farkasszemet néznek. Snaut és Sartorius távozik. Kelvin egyedül marad.

KILENCEDIK JELENET

KELVIN Őszintén – fogalmam sincs, mennyi időt töltöttem a Solarison. A jelentések szerint, amikből Snaut és Sartorius gondosan itt hagyott egy másolatot, majdnem két hónapot voltunk itt együtt. Két hónapja még fogalmam sem volt arról, hogy ez a bolygó egyáltalán létezik.

Végre egyedül vagyok. Én és a gondolataim. Meg ez a rohadt bolygó. Két hónapot töltöttem itt, és azt is csak az állomáson. Eszembe se jutott, milyen lehet odakint.

Odakint a végtelen van. Végülis, az űrben vagyunk vagy mi a fene. Ha a Földön lennék, és egy olyan helyre érkeznék, ahol nem voltam azelőtt, kizárt, hogy a hotelban töltenék ennyi időt egyhuzamban. Megnézném, mi van kint. Most elindulok én is, megnézem magamnak ezt az óceánt. Ezt a kurva óceánt, az istentudatával, a plazmaival, Harey-val, mindennel együtt.

Én nem tudtam, hogy az isten ennyire közel lehet hozzám valaha. Hogy valaha én is úgy fogom magam érezni, mint ő: nyugodt voltam, közben ezernyi gondolat kavargott bennem. Meg akartam fejteni a bolygót, az óceánt, és közben megfejtettem magamat. Szeretem Harey-t és nem akarok visszamenni a Földre. Beszállok a helikopterbe, és megközelítem az óceánt. Aztán eggyé válok vele végleg, egy ilyen vaksi, cseppfolyós óriás leszek én magam is, behálózom magam.

Lehet, hogy nem találkoztam az istennel, de találkoztam önmagammal. Vagy találkozni az istennel lehet azt jelenti, hogy kicsit azzá válni.

Nem vagyok isten. Nem vagyok senki. Kris Kelvin vagyok. Megérkeztem. Itthon vagyok. Hazajöttem. Én vagyok a Solaris és én vagyok az óceán. Én vagyok Harey, én vagyok Gibarian, én vagyok minden, amit itt tapasztaltam.

Nem megyek haza. Már nem. Nem eszek, nem iszok, megvárom, hogy mi a terve velem ennek a bolygónak.

S ki tudja, a végén, ha úgy adódik, hogy az életösztonöm nagyobb lesz, mint a vágyam arra, hogy eltűnjek – akkor majd, talán elpusztítom.

Elpusztítom a bolygót, és elpusztítom vele magamat is.

Kris Kelvin vagyok. A Solaris vagyok. Isten vagyok.

VÉGE